

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Tetiu Veaceslav în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Dondușeni din 02 septembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Grigor Ruslan XXXXXXX, născut la xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat în or. XXXXXXXX, str. XXXxxxxxxxxxxxxx ap. xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.04.2016-02.09.2016
2. instanța de apel: 21.09.2016-16.11.2016
3. instanța de recurs: 01.02.2017-22.02.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 02 septembrie 2016, Grigor Ruslan XXXXXXX, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă cu amendă în mărime de 3.000 unități convenționale, ceea ce constituie 60.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Grigor R., activând în funcția de inspector al Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere al Inspectoratului de Poliție Dondușeni, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr. 417 EF din 11.10.2013 al șefului Inspectoratului General de Poliție al MAI RM, începând cu 18.02.2016, după înregistrarea în Registrul nr. 1 de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al IP Dondușeni, pentru examinare în ordinea art. 274 CPP a materialelor privind conducerea la 12.02.2016 de către Pulbere Dumitru a mijlocului de transport de model Vaz-2101, cu n/î XXXXXXXX, în stare de ebrietate, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul IP Dondușeni și Procuraturii Dondușeni în procedura cărora se afla cauza penală nr. 2016110059 de acuzare a lui Pulbere Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu scopul de a-i determina pe aceștia de a înceta procesul penal nominalizat și restitui lui Pulbere Dumitru permisul de conducere, acțiuni ce intră în obligațiile de serviciu a acestora, a pretins de la ultimul bani în sumă de 13.000 lei, iar la 26.02.2016 aproximativ pe la orele 14.45 a primit personal în biroul său de serviciu amplasat la

etajul 2 al Inspectoratului de Poliție Dondușeni din or. Dondușeni str. Independenței 43, de la Pulbere Dumitru mijloace bănești extorcate în sumă totală de 13.000 lei, fapt după care a fost reținut de către colaboratorii DGT Nord a CNA.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Grigor R. a fost calificată *de drept* în baza art. 326 alin. (1) Cod penal și anume – *traficul de influență*, cu următoarele semne de calificare – *pretinderea, acceptarea și primirea personal, de bani pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Tetiu V., în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- instanța de judecată greșit a constatat și apreciat acțiunile inculpatului, deoarece în ședințele de judecată nu a fost stabilit și dovedit traficul de influență, precum nu a fost stabilit asupra cui are influență Grigor R. și dacă o are;

- inculpatul a fost provocat pentru a săvârși infracțiunea, fapt dovedit prin aceea că toate acțiunile de urmărire penală au fost efectuate cu mari încălcări, iar martorul Pulbere D. a dat depoziții mincinoase, fiind instruit și susținut de colaboratorii CNA;

- probele prezentate de către partea acuzării nu dovedesc acel fapt că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, dar confirmă că a fost o provocare din partea colaboratorilor CNA prin intermediul lui Pulbere D.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță a apreciat corect probele și circumstanțele cauzei, ajungând corect la concluzia privind vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate ca fiind dovedită.

Cercetând probele administrate la caz instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a reținut ca dovedită fapta inculpatului atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, încadrând juridic corect acțiunile săvârșite, în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, soluție ce se bazează pe declarațiile inculpatului, martorilor Pulbere D., Barbăscumpă V., precum și materialele scrise: procesul-verbal de primire a denunțului din 18.02.2016, de la Pulbere D. (f.d. 3 v.1); acte procesuale privind inițierea și dispunerea efectuării măsurilor speciale de investigație (f.d. 14; 39; 41; 56; 58; 75; 77 v. 1); procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 26.02.2016, în sumă de 13.000 lei, de la Pulbere D. către Grigor R. (f.d. 16 v. 1); certificat bancar nr. 227 din 25.02.2016 eliberat de către filiala nr. 4 a BC „FinComBank” (f.d. 17-35 v. 1); ordonanța procurorului privind încetarea măsurilor speciale de investigație din 29.02.2016 (f.d. 36 v. 1); ordonanța procurorului privind legalitatea măsurii speciale de investigație

din 29.02.2016 (f.d. 37 v. 1); procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 26.02.2016 prin care constată acțiunile, inclusiv stenograma discuțiilor care au avut loc între Pulbere D. și Grigor R. la 22.02.2016, și la momentul transmiterii banilor în sumă de 13.000 lei la 26.02.2016 (f.d. 44-48 v. 1); ordonanță procurorului privind relevanța probelor pentru cauza penală din 29.02.2016 (f.d. 49 v. 1); procesul verbal de examinare și transcriere pe un suport aparte a comunicărilor și imaginilor din 29.02.2016 (f.d. 54 v. 1); încheierea Judecătorei Bălți din 29.02.2016 privind constatarea respectării cerințelor legale la efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor, și a imaginilor desfășurate la 22.02.2016 și 26.02.2016 pe cauza penală nr. 2016970111 (f.d. 51 v. 1); procesul verbal din 29.02.2016 privind efectuarea măsurii speciale de investigații interceptare și înregistrare a comunicărilor efectuate la telefonul mobil cu nr. 079998901 ce se află în posesia lui Grigor R., la care sunt anexate stenograma discuțiilor care au avut loc între Pulbere D. și Grigor R. la 24.02.2016, 25.02.2016, 26.02.2016 (f.d. 63-66 v. 1); ordonanța procurorului privind relevanța probelor pentru cauza penală din 01.03.2016 (f.d. 67 v. 1); procesul verbal de examinare și transcriere pe un suport aparte a comunicărilor din 02.03.2016 (f.d. 69 v. 1); încheierea Judecătorei Bălți din 02.03.2016 privind constatarea respectării cerințelor legale la efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor efectuate la telefonul mobil nr. 079998901 ce se află în posesia lui Grigor R., pe cauza penală nr. 2016970111 (f.d. 71 v. 1); procesul-verbal din 29.02.2016 privind efectuarea măsurii speciale de investigații de interceptare și înregistrare a comunicărilor efectuate la telefonul mobil cu nr. 062055186 ce se află în posesia lui Pulbere D., la care sunt anexate stenogramele discuțiilor ce au avut loc între Pulbere D. și Grigor R. la 24.02.2016, 25.02.2016 și 26.02.2016 (f.d. 84-87 v. 1); ordonanța procurorului privind relevanța probelor pentru cauza penală din 01.03.2016 (f.d. 88 v. 1); procesul verbal de examinare și transcriere pe un suport aparte a comunicărilor din 02.03.2016 (f.d. 90 v. 1); încheierea Judecătorei Bălți din 02.03.2016 privind constatarea respectării cerințelor legale la efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor efectuate la telefonul mobil nr. 062055186 ce se află în posesia lui Pulbere D., pe cauza penală nr. 2016970111 (f.d. 92 v. 1); ordonanța din 12.03.2016 de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.02.2016, efectuată în biroul de serviciu din incinta IP Dondușeni, în cadrul căreia au fost depistate și ridicate mijloacele bănești în sumă de 13.000 lei (f.d. 110-111 v. 1); procesul-verbal de examinare a documentului din 12.03.2016 (f.d. 96 v. 1); ordonanța din 12.03.2016 de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală (f.d. 97 v. 1); procesul-verbal de reținere a lui Grigor R. din 26.02.2016 (f.d. 101-102 v. 1); procesul-verbal de examinare a documentului din 26.02.2016 (f.d. 113-152 v. 1); procesul-verbal de examinare a documentului din 26.02.2016 (f.d. 154-160 v. 1); procesul-verbal de examinare a documentului din 26.02.2016 (f.d. 161-166 v. 1).

În opinia instanței de apel, cu toate că inculpatul vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, probele administrate la caz dovedesc vinovăția ultimului în săvârșirea infracțiunii de trafic de influență și anume pretinderea și primirea

mijloacelor bănești estorcate în sumă de 13.000 lei de la Pulbere D., iar prima instanță corect a apreciat critic poziția inculpatului referitor la nerecunoașterea vinei, deoarece vine în contradicție cu materialele cauzei penale.

Totodată, instanța de apel a menționat, că prima instanță motivat a argumentat poziția sa referitor la inexistența provocării în cauza dată, fiind cert constatat faptul că inculpatul a pretins suma de 13.000 lei până la implicarea la caz a colaboratorilor organelor de drept, din care motiv au fost susținute concluziile la alegațiile invocate de către partea apărării sub acest aspect.

În instanța de apel de către partea apărării nu a fost motivată necesitatea audierii martorului Pulbere D. după cum prevede art. 413 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece după cum rezultă din materialele cauzei penale, martorul dat a fost audiat în ședința instanței de fond, unde inculpatului și apărătorului le-a fost oferit timpul și mijloacele necesare de a-i pune întrebări și de a elucida toate chestiunile care-i interesează, respectiv din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă, că partea apărării s-a folosit de acest drept.

Cât privește pedeapsa aplicată, instanța de apel a considerat-o ca fiind stabilită în corespundere cu prevederile legale, ținând cont că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni de către ultimul, lipsa circumstanțelor agravante, este căsătorit, are la întreținere un copil minor, la locul de muncă se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, astfel pedeapsa stabilită va asigura scopul corectării și reeducării condamnatului.

6. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz sânt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Tetiu V. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora cu achitarea lui Grigor R.

În motivarea recursului invocă:

- hotărârile adoptate la caz sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele de judecată nu au pătruns în esența cauzei date și au pus la bază probele părții acuzării, ce sunt declarative;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a stabilit toate circumstanțele cauzei;

- în speța dată lipsește componenta de infracțiune imputată inculpatului, adică în acțiunile săvârșite de inculpat lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal și anume elementele materiale – primirea banilor, estorcarea și acceptarea serviciilor, momente nestabilite la caz;

- faptei săvârșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece inculpatul a dorit a deconspira persoana care s-a prezentat la el pentru a-l corupe, însă nu a avut posibilitate de a-și duce până la capăt intenția.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece este motivat prin prisma dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor, ce nu este prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și nu conține indicii unor erori de drept. Partea acuzării consideră, că hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și corespunde prevederilor

art. 414, 417 Cod de procedură penală, iar cumulul de probe a fost apreciat prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, coroborând și confirmând săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

Deși recurentul, nu indică expres temeiurile de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, ce l-au determinat pentru a declara prezentul recurs, însă din conținutul acestuia Colegiul atestă, că autorul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel invocând, că nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, în speță lipsește latura obiectivă a infracțiunii imputate, totodată reieșind din probele prezentate consideră că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Prin urmare, în asemenea abordări, instanța de recurs desprinde că recurentul semnalează cazurile de casare stipulate la pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Sub aspectul temeiului pentru recurs semnalat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, apărătorul inculpatului invocă precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă această critică nu a fost desfășurată în argumentele recursului declarat, neindicând concret asupra căror argumente esențiale la caz nu s-a expus această instanță.

Colegiul penal, analizând subsidiar textul deciziei recurate constată, că instanța de apel în hotărârea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, au fost corect reținute de către prima instanță, respectiv nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în apel, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a expus situația de fapt și de drept reținută, corect concluzionând că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, fiind săvârșită anume de către inculpatul, Grigor R. În asemenea împrejurări, Colegiul penal consideră, că de fapt invocările recurentului sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, fără a fi desfășurate pe larg și motivate prin ce anume s-a admis eroarea de drept semnalată.

Totodată, instanța de recurs reține, că autorul recursului semnalează în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă, din argumentele invocate ale recursului declarat se constată, că în opinia părții apărării, în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii imputate, și anume elementul material traficului de influență. Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră, că de fapt, apărătorul inculpatului în recursul declarat semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii *traficul de influență* în acțiunile inculpatului, solicitând în cele din urmă achitarea ultimului. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar menționat în textul recursului declarat.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal și anume *–traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea personal, de bani pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, Grigor R., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Din textul recursului, se reține că unul din argumentele de bază ale recursului declarat este că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii imputate ultimului, care este prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal și anume elementele materiale a infracțiunii de trafic de influență, ce se realizează în

următoarele modalități: primirea banilor-care se înmânează; estorcarea de bani și acceptarea de servicii, modalități ce nu au fost stabilite și dovedite în cauza dată, alegații pe care Colegiul penal le consideră nefondate.

Prin urmare, opozant criticilor invocate de recurent și menționate mai sus, Colegiu specifică, că potrivit considerentelor teoretice latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 326 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, de titluri de valoare, servicii, privilegii alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană. Astfel, acțiunea prejudiciabilă expusă la alin. (1) art. 326 Cod penal vizează în mod alternativ următoarele trei modalități normative:

- pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență;
- acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență;
- primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență.

Infracțiunea prevăzută la alin. (1) art. 326 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează fapta de trafic de influență, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

La caz, pretinderea banilor se confirmă prin procesul-verbal de primire a plângerii (f.d. 3 v. 1), unde martorul Pulbere D., fiind preîntâmpinat pentru răspunderea penală pentru denunț fals, conform art. 311 Cod penal, a specificat că anume Grigor Ruslan a solicitat suma de 13.000 lei, pentru ca să nu fie atras la răspundere pentru faptul conducerii automobilului în stare de ebrietate. De asemenea, faptul pretinderii banilor se confirmă și prin declarații martorului Pulbere D., date în cadrul ședinței de judecată (f.d. 5-12 v. 2), unde acesta a menționat că: *„Noi am discutat și ca să nu fiu supus pedepsei penale Grigor mi-a propus să rezolvăm totul cu 13.000 lei și s-o pregătesc, și să-l sun sau el o să mă sune”... „Grigor mi-a spus 13.000 lei în șoaptă”.*

Referitor la acceptarea banilor, instanța de recurs menționează, că aceasta presupune consimțirea sau aprobarea expresă, sau tacită de către corupt a obiectului remunerației ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea corupătorului. Deci, reieșind din denunțul din 18.02.2016, după ce a solicitat suma menționată mai sus, inculpatul i-a spus ultimului când va avea toată suma necesară să-l găsească, iar din declarațiile martorului Pulbere D. (f.d. 6 v. 2) acesta a specificat că: *„Eu am venit, am adus banii, am așteptat vreo 2 ore, apoi am spus că banii sunt în mașină și mi-a spus să mă duc să-i iau și să-i aduc, eu am adus și i-am pus banii sub carte cum a indicat Grigor Ruslan, acolo și i-am pus”.* Din aceste declarații rezultând și faptul primirii banilor solicitați de către inculpat de la Pulbere D., pentru a-i hotărî întrebarea pentru a-i ameliora situația

ultimului, de a nu-l priva de dreptul de a conduce și a nu-l lipsi de permis de conducere.

Probele menționate supra coroborează și cu Anexa nr. 2 la procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrării a comunicărilor, și imaginilor cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice speciale din 26 februarie 2016 în cadrul prezentei cauze penale și anume stenograma discuției între Pulbere D. și inculpatul Grigor R. Analizând discuția dintre aceste persoane, deși nu este menționat direct că inculpatul a solicitat suma de 13.000 lei, Colegiul penal consideră, că din înlănțuirea logică a acestor discuții rezultă o concluzie univocă că inculpatul a acceptat suma de 13.000 lei și a primit-o, promițându-i că va vorbi și totul va fi normal, instruindu-l chiar și cum să se comporte și ce să spună, Pulbere D. în cazul dat, fapt ce întemeiat a permis instanțelor de fond de a ajunge la concluzia justă privind vinovăția lui Grigor R. în comiterea infracțiunii de trafic de influență.

Privitor la argumentul invocat de către apărător, precum că în speță banii nu au fost primiți de către inculpat, nefiindu-i înmânați și fapt ce nu s-a stabilit în prezenta cauză, instanța de recurs relevă, că primirea nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt, fapt incident și în cauza deferită judecării, deoarece martorul Pulbere D. a relatat că: *„La 26.02.2016 când am transmis banii lui Grigor, el a văzut, se afla alături de mine și mi-a spus să-i pun sub carte în dulap”* (f.d. 18 v. 2). Cât privește celelalte modalități de realizare a infracțiunii de trafic de influență menționate de către apărător, ce nu au fost stabilite în speță și anume *estorcarea de bani* și *acceptarea de servicii*, acestea nici nu au fost imputate inculpatului în actul de învinuire și nici nu au fost constatate de către instanțele de fond, ca modalități de realizare a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, din care considerent Colegiul penal apreciază criticile invocate de către recurent în acest sens, ca neîntemeiate.

În partea ce ține de alegațiile părții apărării invocate în recursul ordinar declarat, precum că inculpatul a dorit de a deconspira persoana ce s-a prezentat la el pentru a-l corupe, însă nu a avut posibilitatea de a-și duce intenția până la capăt fiind reținut, Colegiul notează, că acestea au fost obiect de discuție în cadrul examinării cauzei în instanțele de fond și întemeiat au fost apreciate ca o metodă de apărare și eschivare de la răspundere penală. Astfel, instanța de recurs menționează, că în urma lăsării de către Pulbere D. a sumei de 13.000 lei în locul indicat de către Grigor R., ultimul nu a întreprins măsuri pentru a reține corupătorul, inclusiv de a anunța prin telefon unitatea de gardă, precum a mai făcut anterior, potrivit ordonanței din 12.02.2016 privind pornirea urmăririi penale conform art. 325 alin. (1) Cod penal pe faptul coruperii active de către Bătrînac V., la data de 12.02.2016 (f.d. 25 v. 1). De asemenea, inculpatul a avut posibilitate reală de a anunța conducerea inspectoratului de poliție Dondușeni despre faptul influenței necorespunzătoare de către Pulbere D., până la data de 26.02.2016, ultimul care îl ruga pentru a rezolva cumva problema lui, pentru a nu ajunge cauza în judecată, după cum rezultă din

declarațiile inculpatului și martorului Pulbere D. Respectiv, evitarea unor convorbiri directe și mai detaliate asupra sumei pretinse, iar după ce a acceptat și primit suma pretinsă de la Pulbere D., i-a permis acestuia să iasă din birou și să plece, luându-și rămas bun unul de la altul, toate acestea indică la intenția inculpatului de a comite infracțiunea imputată.

De asemenea, Colegiul remarcă, că instanțele de fond au examinat și s-au expus argumentat, just considerând ca neîntemeiată versiunea părții apărării, precum că la caz a avut loc o provocare, ținându-se cont de acel fapt că provocarea apare atunci când ofițerii implicați (colaboratori a organelor de drept sau persoane care acționează la indicațiile și instrucțiunile acestora), nu se limitează la investigarea activității criminale într-o manieră pasivă, dar exercită astfel de influență asupra subiectului, încât să-l determine la comiterea unei infracțiuni ce altfel nu ar fi fost comisă, pentru a face posibilă săvârșirea unei infracțiuni și probarea ei în scopul acuzării. Totodată, din lucrările cauzei se atestă, că colaboratorii CNA și Pulbere D. nu au exercitat o influență asupra inculpatului, încât să-l determine la comiterea infracțiunii de trafic de influență, iar suma de 13.000 lei a fost pretinsă de către Grigor R., până la implicarea la caz a colaboratorilor organelor de drept. Prin urmare, Colegiul penal consideră, că în prezenta speță nu este incidentă situația de provocare a inculpatului la comiterea infracțiunii, invocată de partea apărării.

În aceeași ordine de idei, în opinia Colegiului penal, în prezentul proces penal și-a găsit confirmare și prezența laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, în acțiunile inculpatului, deoarece învederând considerentele menționate mai sus, ultimul a dat dovadă de intenție directă având la bază un scop calificat și anume de a-l face pe factorul de decizie, adică ofițerul de urmărire penală ce investigă cauza penală în privința lui Pulbere D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal, să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită, respectiv scop care nu era necesar ca să se realizeze efectiv.

Generalizând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

În virtutea raționamentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs careva erori judiciare, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către autorul recursului ordinar deferit spre examinare.

Astfel, dat fiind faptul că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Tetiu Veaceslav în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Grigor Ruslan Xxxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 22 martie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie